

Vilde

Vulkaner

Tekst & foto: Kirsten & Søren Thomsen

Fra Italien til Sicilien

Her er et uddrag af Kirsten og Søren Thomsens dagbøger fra deres eventyrlige campingtur zig-zaggende gennem fantastiske Italien med opera start i Verona og med endemålet Etna's flydende og spruttende lava. Vi har klippet i dagbogen og bringer nogle dagbogsblade i dagene, hvor de forlader Italien og nærmer sig Sicilien.

Onsdag den 13. juli 2005

Af en eller anden grund havde vi ikke i de gængse rejsebøger kunnet finde ud af, hvordan man lettest kunne sejle til Sicilien. Og ikke mindst fra hvilken by det var bedst at sejle til Messina på, fra "Tåspidsen". Vi kunne se på kortet, at der i alt fald var færger fra byerne Villa S. Giovanni og Reggio Di Calabria, som var motorvejens "slutby" og Calabriens regionsby. Udkørslen til Villa kom først, og da de fleste lastbiler kørte fra her, fulgte vi bare efter og ganske rigtig - efter kort

tid var vi ved en færgeterminal, hvor vi så bare valgte den ene af de to muligheder - den lastbil valgte. Men lige da vi kom til rækkerne, blev der fløjtet og pludselig begyndte alle rækkerne at køre på en gang - selvom der faktisk kun var plads til en bil ad gangen. Det må være noget typisk italiensk, for det var det samme, dengang vi skulle til Korsika fra Livorno - et fløjt og så, så man ellers hvad der skete - eller nærmere kiggede den anden vej.. Nej, det med at organisere færger, det kan vi danskere! Her var dog ikke flere end at alt gik smertefrit, men vi kunne desværre ikke smutte med i

Palermo's cattedrale fra 1100.tallet er i sig selv et billede af Palermo's fantastiske historie - og Afrikas indflydelse er slående med dele af en tidligere moske indbygget.

første omgang, for vi manglede billetten. Kirsten fandt hurtigt billetkontoret, og efter en rum tid fik hun dem endelig udleveret, og vi blev fløjtet ombord - heldigvis på samme ældre færge - som åbenbart også var jernbanefærge - som de andre var blevet fløjtet ombord på. Det føltes faktisk som om de havde ventet på os.

Sicilien

Sejlturen varede 40 minutter, og under den fik vi en snak med de to unge danskere, som vi havde "dyttet" og vinket til på motorvejen - "det er jo ikke så mange danskere, vi møder her", som de sagde. Vi nød turen, lettede over endelig at være fremme! At tænke sig, at lige derovre lå Sicilien og byen Messina, som bød os velkommen med sit vartegn Madonna della Letter og en meget smuk indsejling. Fra færgen tog det lidt tid ud af byen inden vi kom til motorvejen til Palermo, og sikke en motorvej! Den var nærmest overdækket med helt fantastisk mange tunneller, der var tusinde, to tusinde, to tusinde femhundrede, tre tusinde femhundrede meter lange, og alt virkede splinternyt og var fantastisk at køre på. Undervejs herved havde vi valgt som første opholdsted "International Camping Rais Gerbi" nær Cefalu på nordkysten. Campingpladsen lå rimelig nær Palermo og tværmotorvejen til Etna, og vi troede, at vi snart ville være der, men havde lige glemt, at der var ca. 250 km til Palermo fra Messina. Vi var fremme lidt over fem - og sikke en modtagelse vi fik - dels af "den gamle", som trykkede i hånd og den unge datter, som begge talte perfekt engelsk. Ja, den "gamle" sagde endda "godmorgen" til os på dansk. Selve pladsen var lidt af en

overraskelse, for de fleste pladser var cementerede - lidt mærkeligt for os, men det viste sig hurtigt, at være ok, idet det var rent, og nemt at håndtere campingvognen på plads. Vi nøjedes med at sætte markisen op, mest for hyggenes skyld - pladserne havde nemlig alle solafskærmninger. De fleste pladser var med egen drikkevandshane og vask - og vi havde en smuk panoramaudsigt over middelhavet, og en hyggelig malerisk lille strand blandt klipperne. Og ikke langt fra os lå en kæmpe swimmingpool med havvand (varmt!) og helt nye toilet og badefaciliteter. En dejlig plads, som vi besluttede os for at slå os ned på - om ikke resten af opholdet på Sicilien, så i alt fald halvdelen af de fjorten dage, vi havde afsat. Varmt var her - op til 42 grader målte vi i siestaen en dag, men også skyggefuldt. Og brisen fra havet gjorde, at her virkede det ikke så varmt, som her faktisk var.

Den lange biltur havde tæret lidt på os, så svømmeturen i poolen bekom os mere end vel..... herligt endelig at være fremme.

Torsdag den 14. juli 2005

"Den store rengøringsdag", hvor alle gulvtæpper blev luftet, gulve og tøj vasket - den hel store tur... og så nød vi poolen, roen, bøgerne - at få skrevet kort og sendt sms'er og talt med morfar derhjemme. Og så opdagede vi en mærkelig tung lyd en gang imellem - hver anden time, som viste sig at være

kysttoget, som kørte i en udgravet åben tunnel gennem campingpladsen - lidt besynderligt, men uden at det egentligt generede. Kysttogslinien fra Messina til Palermo var forståeligt nok anlagt her langs kysten i tidernes morgen - andre steder ville dengang have været en umulighed og en bekostelig affære.

Fredag den 15. juli 2005

Af alle dage valgte vi lige netop den til at besøge Palermo i. Også fordi en ide havde modnet sig i Kirstens hoved: Vi skulle sejle til Genova i stedet for at køre den lange vej hjem gennem Italien, når vi skulle til at rejse hjem. Dansk-Italienerne vi havde mødt i Umbrien havde fortalt Kirsten, at de havde sejlet fra Genova til Palermo for nogle år siden, og i "Turen går til..." var den mulighed også nævnt til en yderst rimelig pris. Og prikken over i-ét blev så, at det unge danske par, vi havde mødt på færgen til Messina. De fortalte, at de nok ville sejle turen og viste os en brochure om færgen. Så i dag ville vi altså ind til Palermo og undersøge sagen - og selvfølgelig se byen og ikke mindst mærke dens puls, som vi havde hørt så meget om. Så afsted til Cefalu, en lidt større by, som lå 14 km fra campingpladsen, og så hurtigt på toget og af sted til øens største og kendteste by, troede vi! For der var 85 minutters forsinkelser på alle tog - så vi ankom noget senere end beregnet til Palermo. Men stor var vores overraskelse over det smukke syn, som mødte os uden for hovedbanegården, hvor vi havde ventet en inferno af scootere, gadesælgere og liv - og her, en fredag, var intet, som vi havde forestillet os. Alle forretningerne havde lukket - undtagen bankerne og nogle få caféer, så stor var vores forundring over at møde byens puls med det "gå" tempo. Det viste sig, at netop den 15. juli fejrede man hvert år sin skytshelgen Skt. Rosalia med en kæmpe byfest, men alle kræfter blev åbenbart brugt til at lade op til denne aften, for her var alt anderledes roligt - ja, selv kirkerne og museerne var lukkede. Så vi måtte nøjes med en slentretur gennem de brede alléer, og de mindre berømte gader, som alle var pyntet op med noget der lignede jernjuleguirlander med lys i. Og de meget smalle gyder, hvor også fattigdommen stak sit hoved frem - selvom det ikke lige var det, der prægede byen kerne - smuk som den var. Og mafiosen - ja ham så vi da selvfølgelig i hans smukke hvidstribede jakkesæt, røde slips, hvide elegante sko og skjorte..... men mærkede ham, gjorde vi nu ikke.

En spøjs, men også lidt betagende oplevelse af byen - en smuk by, og faktisk også visse steder en grøn by, som vi må tilbage til en anden gang for at mærke dens normale puls. Og færgen og billetterne, ja gæt selv - alt var jo lukket!

Lørdag den 16. juli 2005

Vi kunne booke sejlturen hos ethvert rejsebureau og campingpladsen henviste os til Cefalu, - det var den by, som vi tog toget fra til Palermo - en smuk by, som vi senere ville se nærmere på. Men på en eller anden måde kom vi allerede i dag til at se byens smalle gader i centrum, idet jeg "kom til" at overse et skilt (hm...), og pludselig kørte vi på gågaden og i de indre gyder. Vi kom dog heldigvis hele ud igen og fandt en internetcafé - vores første besøg på sådan en nogen-sinde - hvor vi lige fik et overblik over priserne og sejltiderne fra Palermo. Tilsyneladende var der også plads, så vi tog her beslutningen om, at det ville vi. Vi fandt hurtigt et rejsebureau - og i løbet af et øjeblik stod vi med færgebilletten fra Palermo til Genova i hånden og 720 euro fattigere - men glade og tilfredse. Tænk at sidde med en drink ved skibets swimmingpool, mens vi med hele vogntoget bliver fragtet gennem hele Italien. Og det med den lidt pebrede pris- ja, den havde vi jo regnet ud for os selv - vi havde alle de gode argumenter parate. Vi mente, at alene udgiften til benzin, motorvejsafgifter, færgen fra Messina til Villa, to overnatninger ville beløbe sig til ca. 3000 - 3.500 kr, og så vubti var merudgiften "kun" 2.500 kr. Og så ville vi også gerne nå et se Milano, og det kunne vi jo så også, inden den sidste strækning hjem - jo tilfredse var vi. Men vi skulle selvfølgelig lige undertrykke "det hele" lidt, idet det jo trods alt var "her og nu" det handlede om. Og vi havde jo stadig mange dage tilbage på denne dejlige ø - og her var jo masser af oplevelser, vi skulle nå inden hjemrejsen påbegyndes. Og så skulle vi også lige nå at få købt ind - og da alle byens beboere og turister tilsyneladende havde fået den samme idé - idet det jo var lørdag - var alt temmelig kaotisk. Vi fandt dog en dejlig butik og med lidt "italienske" manérer, kom vi da endelig hjemad efter et par timer.

Søndag den 17. juli 2005

Mange mange italienerne elsker strandlivet og havet, og hver lørdag og mest søndag er der en vanvittig trafik til kysterne og på kystvejene. Så om søndagen prøvede vi at planlægge

Og så pludselig lå den der, Etna - som en svag silhuet og med røg op fra krateret i toppen.

ture ind i landet, og et af vores kæmpe ønskemål håbede vi at få opfyldt i dag - at komme op på Etna! Vi kom derop! men jeg skulle have lyttet til Kirsten, da hun spurgte "om jeg da ikke skulle have nogle ordentlige sko på i stedet for sandaler". Og selvom hele "pakken" kostede 42 euro pr. mand skulle vi fra starten have købt den! Forklaring følger! For sikke en oplevelse..... tænk at gå på toppen af en rygende vulkan, næsten 3000 meter oppe. Vi startede som sædvanligt - var jeg lige ved at sige, ved halv otte tiden med kaffe på kanden, masser af vand - lidt usædvanligt på denne ferie, lidt brød og skinke og kørte ind i landet på motorvejen nr A 19 mellem Palermo og Catania, som var en utrolig smuk vej med masser af beplantning og ikke så "dramatisk" som den "overbyggede" motorvej mellem Messina og Palermo. Men selvfølgelig havde denne tur også sine tunneller og broer, men ikke nær i det antal som

Messinavejen. Landskabet var utrolig varieret, men lidt mere fladt - med bakker med korn og citrontræer og kvægbrug, og her var ikke mange byer eller huse i det hele taget. Alt var meget tørt og svedent, og de gule bakker dominerede fantastisk meget. Nogle steder lignede det en ørken, selvom varmen endnu ikke rigtig havde taget fat - hvilket man ikke kan sige om hjemturens temperaturer, som helt sikkert lå langt over de fyrre grader. Og så pludselig lå den der, Etna - som en svag silhuet og med røg op fra krateret i toppen. Det vil sige - i starten var det lidt svært at tro på - det måtte da være skyer, som ved Vesuv, men jo nærmere vi kom blev det tydeligere og tydeligere, at den var god nok - vulkanen var tydelig aktiv. Naturparken Etna var et område så stort som Bornholm. Der skulle tilsyneladende være tre veje op ad Etna, men da det var lidt svært at blive klog på, hvad de forskellige veje havde "at byde på". Vi besluttede så bare at følge skiltene, og det skulle vise sig være en klog beslutning. Da vi kom til Catania fortsatte vi ad motorvejen mod Messina og lige med

